

DECIZIA nr. 335/15.03.2017

privind contestația formulată de societatea HG S.R.L., înregistrată la D.G.R.F.P. Timișoara sub nr. TMR_DGR xxx/30.09.2016

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara a fost sesizată de către Administrația pentru Contribuabili Mijlocii constituită la nivelul Regiunii Timișoara - Inspecție Fiscală, cu adresa nr. xxx/21.09.2016 înregistrată la D.G.R.F.P Timișoara sub nr. TMR_DGR xxx/30.09.2016, asupra contestației formulate de

S.C. HG S.R.L.,

CUI: xxx

Cu sediul social în Mun. Arad, str. Xxx, jud. Arad

înregistrată la Administrația pentru Contribuabili Mijlocii constituită la nivelul Regiunii Timișoara sub nr. xxx/14.09.2016 și la Direcția Regională a Finanțelor Publice Timișoara sub nr. TMR_DGR xxx/30.09.2016.

Petenta HG S.R.L. formulează contestație împotriva Deciziei de impunere nr. F-TM XXX/25.07.2016 privind obligațiile fiscale principale aferente diferentelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice emisă de Administrația pentru Contribuabili Mijlocii constituită la nivelul Regiunii Timișoara – Activitatea de Inspecție Fiscală.

Suma contestată este în cuantum de **xxx lei** și reprezintă taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar aferentă perioadei 01.04.2013 – 30.04.2015.

Contestația este semnată de reprezentantul legal al petentei, d-na MD, în calitate de administrator și poartă ștampila societății, așa după cum prevede art. 269 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală.

În raport de data comunicării Deciziei de impunere nr. F-TM XXX/25.07.2016 privind obligațiile fiscale principale aferente diferentelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice emisă de Administrația pentru Contribuabili Mijlocii constituită la nivelul Regiunii Timișoara – Activitatea de Inspecție Fiscală, respectiv data de 28.07.2016, contestația a fost depusă în termenul de 45 de zile de la data comunicării acestora prevăzut de art. 270 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală.

Fiind îndeplinită procedura de formă, s-a trecut la soluționarea pe fond a contestației:

I. Petenta HG S.R.L. formulează contestație împotriva Deciziei de impunere nr. F-TM XXX/25.07.2016 privind obligațiile fiscale principale aferente diferentelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice emisă de Administrația pentru Contribuabili Mijlocii constituită la nivelul Regiunii Timișoara – Activitatea de Inspecție Fiscală, în cuprinsul contestației formulate, arătând că obiectul controlului a fost reverificarea taxei pe valoarea adăugată solicitată spre rambursare cu control anticipat, aferentă perioadei 01.04.2013-30.04.2015, ca urmare a Deciziei de soluționare a contestației nr.xxx/30.12.2015 emisă de Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara, Serviciul Soluționare Contestații.

Prin Decizia de impunere nr. F-TM XXX/ 25.07.2016 emisă de D.G.R.F.P. Timișoara, Administrația pentru Contribuabili Mijlocii constituită la nivelul regiunii Timișoara - Serviciul de Inspecție Fiscală 3, s-a stabilit în sarcina sa o obligație de plată către bugetul consolidat al statului în cuantum de xxx lei reprezentând TVA.

Așa cum rezultă din Decizia de impunere și din cuprinsul Raportului de Inspecție Fiscală, organele de control, neaplicând dispozițiile legale incidente în speță și fără a ține seama de hotărârea Deciziei de soluționare a contestației nr.xxx/30.12.2015, emisă de către F-TM XXX/ 25.07.2016, emisă de Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara, Serviciul Soluționare Contestații, care este definitivă și executorie în sistemul căilor administrative de atac, atât pentru contribuabil cât și pentru inspectorii fiscali, au stabilit în mod eronat în sarcina sa suma de xxx lei reprezentând TVA.

Petenta consideră nefondate constatările organelor fiscale întrucât starea de fapt reținută de organele de control nu corespunde realității.

Petenta arată că, la solicitarea clientului Smilfield Ferme SRL, care urmare constatărilor efectuate de către organele de control fiscal din cadrul Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Timișoara, Administrația Județeană a Finanțelor Publice Timișoara, Activitatea de Inspecție Fiscală Mari Contribuabili, au solicitat în baza prevederilor art. 159 alin.b din legea 571/2003, cu republicările ulterioare, corectarea facturilor emise în perioada 20.01.2009 - 04.07.2011 de către HG SRL către SF SRL, în sensul stornării acestora și emiterii unor noi facturi fără TVA deoarece despăgubirile facturate conform înțelegerii de cumpărare grătare încheiate la data de 17.07.2006 între CG SRL, actuala SF SRL, și HG SRL, se încadrează în prevederile art. 137 alin. 3, lit. b din legea 571/2003, cu republicările ulterioare, lucru constat și menționat de către echipa control din cadrul Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Timișoara, Administrația Județeană a Finanțelor Publice Timișoara. Activitatea de Inspecție Fiscală Mari Contribuabili.

În baza acestor constatări și solicitări, facturile emise inițial, reprezentând facturarea unor despăgubiri (penalități, cum au fost ele considerate de către organele de control fiscal din cadrul Direcției Generale Regionale a Finanțelor

Publice Timișoara, Administrația Județeană a Finanțelor Publice Timișoara. Activitatea de Inspecție Fiscală Mari Contribuabili, în constatări efectuate la societatea SF SRL), ca urmare a faptului că clientul SF SRL nu a comandat în acea perioadă produsele finite specificate în acordul - contract încheiat între cele două părți. În baza capitolului 5 al Înțelegerii de cumpărare gratare încheiate la data de 17.07.2006 între CG SRL, actuala SF SRL și HG SRL, s-au stornat și au fost emise un număr de 11 facturi întocmite conform prevederilor art.137 alin.6 lit.b din legea 571/2003, cu republicările ulterioare și a constatărilor făcute de către organele de control fiscal din cadrul Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Timișoara, Administrația Județeană a Finanțelor Publice Timișoara, Activitatea de Inspecție Fiscală Mari Contribuabili.

Conform Deciziei de soluționare a contestației nr.xxx/30.12.2015, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara prin Serviciul Soluționare Contestații:

“Astfel, se constată că varianta stării de fapt prezentată de petentă în cuprinsul contestației formulate nu a putut fi infirmată de organele de inspecție fiscală a A.J.F.P. Arad, rezultând că tratamentul fiscal acordat operațiunilor consemnate în facturile de stornate de petentă și urmate de emiterea altor facturi reflectând aceleași operațiuni, însă pentru care petentă a considerat incidente prevederile art. 137 alin.3 lit.b din Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal, nu este identic cu cel acordat de organele de inspecție fiscală care au efectuat verificarea partenerului contractual al petentei, SF SRL.

În drept, în cauză sunt incidente dispozițiile art.3 lit.a) și art. 125 din Codul Fiscal, coroborat cu art. 5 din Codul de Procedură Fiscală:

Art. 3: Principiile fiscalității

Impozitele și taxele reglementate de prezentul cod se bazează pe următoarele principii:

a) neutralitatea măsurilor fiscale în raport cu diferitele categorii de investitori și capitaluri, cu forma de proprietate, asigurând condiții egale investitorilor, capitalului român și străin.

Art.125 Definierea Taxei pe valoarea adăugată

Taxa pe valoarea adăugată este un impozit indirect datorat la bugetul statului și care este colectat conform prevederilor prezentului titlu.

coroborate cu art.5 din Codul de procedură Fiscală:

Art.5: Aplicarea unitară a legislației

(1) Organul fiscal este obligat să aplice unitar prevederile legislației fiscale pe teritoriul României, urmărind stabilirea corectă a impozitelor, taxelor, contribuțiilor și altor sume datorate bugetului general consolidat.

În concluzie, din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, rezultă că organele de inspecție Fiscală ale A.J.F.P. Arad nu au clarificat starea de fapt referitoare la aceste operațiuni efectuate de petentă cu beneficiarul său SF SRL ținând seama de de tratamentul fiscal acordat ab in ido acestor operațiuni de către

organele de inspecție riscată care au efectuat verificarea acestora la partenerul său contractual SF SRL și având în vedere principiul consacrat de art.3 din Codul fiscal, având la bază art.56 din Constituția României.

Având în vedere prevederile legale incidente în materie în perioada supusă inspecției fiscale, anterior explicitate, taratamentul fiscal diferit aplicat de organele de inspecție fiscală pentru aceeași speță, respectiv pentru cele 11 facturi, se va face aplicațiunea art.216 alin.3 și alin. 3 indice 1 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de Procedură Fiscală, coroborat cu pct.11.6 din O.P.A.N.A.F. nr.2906/2014 privind aprobarea instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din O.G. 92/2003, în sensul că se va desființa parțial Decizia de impunere nr. F-AR xxx/01.10.2015, privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane juridice stabilite de către organele de inspecție fiscală din cadrul A.I.F.P. Arad - Activitatea de Inspecție Fiscală pentru suma de xxx lei, reprezentând TVA colectată aferentă unui număr de 11 facturi emise de petentă către SF SRL, urmând ca organele de inspecție fiscală să reanalizeze cauza în funcție de prevederile legale incidente, de cele precizate în prezenta decizie, de argumentele contestatarei.”

Cu ocazia reverificării, organele de control fiscal neținând seama de prevederile art. 129 alin.(2) din Legea 207/2015, prin ignorarea Deciziei de soluționare a contestației nr.xxx/30.12.2015 emisă de D.G.R.F.P. Timișoara, Serviciul Soluționare Contestații, încălcând Principiul Neutralității Fiscale, Principiul Aplicării Unitare a Legislației Fiscale precum și a faptului că TVA este un impozit indirect, au stabilit că suma de xxx lei reprezentând TVA suplimentar trebuie achitată de către petentă către bugetul de stat.

Având în vedere că ambele societăți implicate în această tranzacție au capital străin, prin nerespectarea de către organele de control fiscal a Principiului neutralității fiscale prevăzut la art. 3 lit.a din Legea 227/2015: „a) *neutralitatea măsurilor fiscale în raport cu diferitele categorii de investitori și capitaluri, cu forma de proprietate, asigurând prin nivelul impunerii condiții egale investitorilor, capitalului român și străin*” precum și pasarea stabilirii de taxe suplimentare de la un serviciu la alt serviciu din cadrul Ministerului de Finanțe (Contribuabili Mijlocii versus Contribuabili Mari), conduce la concluzia unei posibile discriminări pe care autoritățile fiscale române le face față de contribuabili cu capital majoritar străin. Petenta arată că organele de control fiscal nu au ținut seama cu ocazia reverificării de Principiul neutralității fiscale.

Pentru toate aceste motive petenta solicită desființarea Deciziei de impunere nr. F-TM XXX/25.07.2016 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, pentru perioada fiscală 01.04.2013-30.04.2015, pentru suma de xxx lei.

II. Organele de inspecție fiscală din cadrul Administrației pentru Contribuabili Mijlocii constituită la nivelul regiunii Timișoara - Serviciul de Inspecție Fiscală 3, urmare Deciziei nr. xxx/30.12.2015 emisă de Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara au procedat la reanalizarea cauzei dispusă prin aceasta, pentru aceleași obligații și aceeași perioadă, având în vedere considerentele și dispozițiile normative incidente în materie din perioada respectivă, în ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată în suma de **xxx lei** cu consecința emiterii Raportului de inspecție fiscală nr. F-TM XXX/25.07.2016 și a Deciziei de impunere nr. F-TM XXX/25.07.2016.

Urmare reanalizării cauzei conform celor dispuse în decizia de soluționare a contestației, organele de inspecție fiscală au constatat că, cheltuielile refacturate de petentă clientului său, nu sunt percepute peste prețurile și/sau tarifele negociate între părți prin Înțelegerea de cumpărare gratăre, ci reprezintă o prestare de serviciu efectuată de către petentă în schimbul tolerării suspendării temporare de activitate, prestare de serviciu a cărei contravaloare este inclusă în tariful negociat inițial de către cele două societăți conform punctului 5 lit. b din Înțelegerea de cumpărare grătare.

În concluzie, echipa de inspecție fiscală a stabilit ca S.C. HG S.R.L. prin stornarea facturilor emise către clientul SF S.R.L. (fosta S.C. CG S.R.L.) în perioada 20.01.2009-04.07.2011, reprezentând refacturare cheltuieli ca urmare a tolerării situației de suspendare temporară a activității și reconsiderarea acestor sume ca și penalități contractuale nepurtătoare de T.V.A., a încălcat prevederile art. 129 alin. (3) lit. c) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile art. 137 alin. (1) lit. a), a art. 134, alin. (1) și (2) și art. 150 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Ținând cont de prevederile art. 129 alin. (3) lit. c) din Legea 227/2015, coroborate cu constatările organelor de inspecție fiscală prezentate detaliat în raportul de inspecție fiscală, **CONSECINȚA** fiscală a refacturării cheltuielilor reprezentând contraprestarea tolerării unei situații ca și penalități neincluse în baza de impozitare a T.V.A., este faptul că pentru baza impozabilă în suma de xxx lei, petenta datorează la bugetul de stat T.V.A. colectată în suma de **xxx lei**.

Ulterior încheierii Raportului de inspecție fiscală nr. F-TM XXX/25.07.2016 și comunicării Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată nr. F-TM XXX/25.07.2016, petenta HG S.R.L. poate emite facturi de corecție către SF S.R.L. (fostă S.C. CG S.R.L.), în conformitate cu prevederile art 330, alin. 3 din Legea 227/2015, coroborate cu prevederile pct. 108 alin. 4 din H.G. nr. 1/2016 pentru aprobarea Normelor Metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal.

III. S.C. HG S.R.L. cu sediul social în Mun. Arad, str. Xxx, jud. Arad, este înregistrată la O.R.C. sub nr. xxx/2006, are cod unic de înregistrare xxx, cod CAEN 2361 - „Fabricarea produselor din beton pentru construcții”.

IV. Având în vedere motivele invocate de petentă, documentele existente la dosarul contestației și prevederile actelor normative în vigoare, se rețin următoarele:

Cauza supusă soluționării este dacă în mod corect și legal, organele fiscale din cadrul Administrației pentru Contribuabili Mijlocii constituită la nivelul Regiunii Timișoara – Activitatea de Inspecție Fiscală au stabilit în sarcina petentei HG S.R.L. suma de xxx lei, sumă ce reprezintă TVA stabilită suplimentar, în condițiile în care organul fiscal nu a reanalizat starea de fapt în raport strict de considerentele deciziei de soluționare a contestației emisă în urma contestării rezultatelor analizei documentare inițiale.

În fapt, urmare reanalizării cauzei conform celor dispuse în decizia de soluționare a contestației, organele de inspecție fiscală au constatat că, cheltuielile refacturate de petentă clientului său, nu sunt percepute peste prețurile și/sau tarifele negociate între părți prin Înțelegerea de cumpărare gratare, ci reprezintă o prestare de serviciu efectuată de către petentă în schimbul tolerării suspendării temporare de activitate, prestare de serviciu a cărei contravaloare este inclusă în tariful negociat inițial de către cele două societăți conform punctului 5 lit. b din Înțelegerea de cumpărare gratare.

În concluzie, echipa de inspecție fiscală a stabilit ca S.C. HG S.R.L. prin stornarea facturilor emise către clientul SF S.R.L. (fosta S.C. CG S.R.L.) în perioada 20.01.2009-04.07.2011, reprezentând refacturare cheltuieli ca urmare a tolerării situației de suspendare temporară a activității și reconsiderarea acestor sume ca și penalități contractuale nepurtătoare de T.V.A., a încălcat prevederile art. 129 alin. (3) lit. c) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile art. 137 alin. (1) lit. a), a art. 134 alin. (1) și (2) și art. 150 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

În drept, art. 129 alin. (3) lit. c) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile art. 137 alin. (1) lit. a), a art. 134 alin. (1) și (2) și art. 150 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal, cu modificările și completările ulterioare

“ART. 129 Prestarea de servicii
(...)”

(3) Prestările de servicii cuprind operațiuni cum sunt:

(...)

c) angajamentul de a nu desfășura o activitate economică, de a nu concura cu altă persoană sau de a tolera o acțiune ori o situație;(...)"

coroborat cu prevederile art. 137 alin. (1) lit. a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare:

„ART. 137 Baza de impozitare pentru livrări de bunuri și prestări de servicii efectuate în interiorul țării

(1) Baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată este constituită din:

a) pentru livrări de bunuri și prestări de servicii, altele decât cele prevăzute la lit. b) și c), din tot ceea ce constituie contrapartida obținută sau care urmează a fi obținută de furnizor ori prestator din partea cumpărătorului, beneficiarului sau a unui terț, inclusiv subvențiile direct legate de prețul acestor operațiuni; (...)"

„ART. 134 Faptul generator și exigibilitatea - definiții

(1) Faptul generator reprezintă faptul prin care sunt realizate condițiile legale necesare pentru exigibilitatea taxei.

(2) Exigibilitatea taxei reprezintă data la care autoritatea fiscală devine îndreptățită, în baza legii, să solicite plata de către persoanele obligate la plata taxei, chiar dacă plata acestei taxe poate fi amânată."

„ART. 150 Persoana obligată la plata taxei pentru operațiunile taxabile din România

(1) Persoana obligată la plata taxei pe valoarea adăugată, dacă aceasta este datorată în conformitate cu prevederile prezentului titlu, este persoana impozabilă care efectuează livrări de bunuri sau prestări de servicii, cu excepția cazurilor pentru care beneficiarul este obligat la plata taxei conform alin. (2) - (6) și art. 160."

Potrivit prevederilor legale, prestările de servicii cuprind operațiuni cum sunt: angajamentul de a nu desfășura o activitate economică, de a nu concura cu altă persoană sau de a tolera o acțiune ori o situație.

Baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată pentru livrări de bunuri și prestări de servicii efectuate în interiorul țării este constituită din tot ceea ce constituie contrapartida obținută sau care urmează a fi obținută de furnizor ori prestator din partea cumpărătorului, beneficiarului sau a unui terț, inclusiv subvențiile direct legate de prețul acestor operațiuni.

Faptul generator reprezintă faptul prin care sunt realizate condițiile legale necesare pentru exigibilitatea taxei. Exigibilitatea taxei reprezintă data la care

autoritatea fiscală devine îndreptățită, în baza legii, să solicite plata de către persoanele obligate la plata taxei, chiar dacă plata acestei taxe poate fi amânată.

Persoana obligată la plata taxei pe valoarea adăugată, dacă aceasta este datorată în conformitate cu prevederile prezentului titlu, este persoana impozabilă care efectuează livrări de bunuri sau prestări de servicii.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, respectiv a Deciziei nr. xxx/30.12.2015 emisă de Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara, definitivă conform art. 210 Cod procedură fiscală, rezultă următoarele:

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara prin Decizia nr. xxx/30.12.2015 a dispus desființarea parțială a Deciziei de impunere nr. F-AR xxx/01.10.2015 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane juridice stabilite de organele de inspecție fiscală din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Arad - Activitatea de Inspecție Fiscală, pentru suma totală de xxx lei reprezentând TVA, urmând ca organele de inspecție fiscală să reanalizeze cauza pentru aceleași obligații și aceeași perioadă, având în vedere considerentele din motivarea prezentei decizii și dispozițiile normative incidente în materie din perioada respectivă.

Pentru a pronunța aceasta soluție, *referitor la TVA stabilita suplimentar in suma de xxx lei, reprezentând TVA colectată aferentă facturilor emise de petentă către SC SF SRL (fosta S.C. CG SRL)*, organul de soluționare a contestației din cadrul D.G.R.F.P. Timișoara, a reținut în considerentele deciziei nr. xxx/30.12.2015, următoarele:

„Urmare a verificării efectuate, echipa de inspecție fiscală a constatat faptul ca facturile emise in perioada 20.01.2009 - 04.07.2011 reprezentând cheltuieli facturate către S.C. SF SRL (fosta Comtim) au fost stornate in data 19.12.2014 si in aceeași data fiind emise altele noi însă fara TVA.

Conform explicațiilor verbale date de către reprezentantul societății HG SRL organelor de inspecție fiscală din cadrul A.J.F.P. Arad – A.I.F., stornarea facturilor în cauză s-a efectuat urmare a solicitării societății SF SRL datorita interpretării clauzelor contractuale, respectiv a reconsiderării cheltuielilor refacturate in perioada 20.01.2009-04.07.2011 ca si penalitati. S.C. SF SRL considerând că aceste cheltuielile se incadreaza in prevederile art.137, alin. 3, lit.b) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal cu modificările si completările ulterioare.

Așa cum rezultă și din cuprinsul contestației, petenta susține că la solicitarea clientului SF SRL care, ca urmare a constatărilor efectuate de către organele de control fiscal competente în efectuarea inspecției partenerului său contractual, respectiv Activitatea de Inspecție Fiscală Mari Contribuabili, au dispus în baza prevederilor art.159 lit. b) din Legea nr. 571/2003 cu republicările ulterioare, corectarea facturilor emise în perioada 20.01.2009-04.07.2011 de

către SC HG SRL către SF SRL, în sensul stornării acestora și emiterii unor noi facturi fără TVA deoarece despăgubirile facturate conform Înțelegerii de cumpărare gratare încheiate la 17.07.2006 între CG, actuala SF SRL, și HG SRL se încadrează în prevederile art. 137 alin.3 lit. b din Legea nr.571/2003 cu republicările ulterioare, lucru constatat, în opinia petentei, de către Activitatea de Inspecție Fiscală Mari Contribuabili, urmare inspecției fiscale efectuată la SC SF SRL.

În baza acestor constatări, facturile emise inițial de petentă, reprezentând facturarea unor despăgubiri (penalități, cum au fost ele considerate de către organele de control fiscal din Activității de Inspecție Fiscală Mari Contribuabili, în constatările efectuate la societatea SF SRL), ca urmare a faptului că beneficiarul SF SRL nu a comandat în acea perioadă produsele finite specificate în acordul - contract încheiat între cele două părți, în baza capitolului 5 al Înțelegerii de cumpărare gratare încheiate la data de 17.07.2006 între CG SRL, actuala SF SRL, și HG SRL, s-au stornat și au fost emise un număr de 11 facturi întocmite conform prevederilor art. 137 alin.6 lit.b din Legea 571/2003, cu republicările ulterioare și a constatărilor organelor de control fiscal din cadrul Activității de Inspecție Fiscală Mari Contribuabili.

În motivarea contestației, petenta S.C. HG SRL a depus la dosarul cauzei fotocopia unei fișe extrase din Raportul de inspecție fiscală încheiat la SF SRL, de către inspectorii ai Activității de Inspecție Fiscală Mari Contribuabili, referitor la speța descrisă. Din cuprinsul acesteia au rezultat următoarele constatări la pct. 3.2.6.8:

“SF SRL a dedus TVA în suma totală de xxx lei aferentă unor achiziții de gratare de la HG F SRL înscrise analitic în anexa nr.29 efectuate în baza contractului încheiat între părți, în fapt, așa cum rezulta din documentele prezentate, aceste operațiuni reprezintă penalități contractuale, facturate de HG F SRL în baza Contractului FN din 17 iulie 2006 conform clauzei descrise la art.5 lit.b) din contract, respectiv pentru suspendarea temporară a activităților desfășurate în baza contractului. **HG F SRL, la data de 19.12.2014 considerând aceste operațiuni penalități contractuale, operațiuni scutite de TVA, anulează facturile emise inițial și emite alte facturi** înscrise în anexa nr.29. Ca atare TVA dedusă inițial în baza facturilor și înregistrată ca și TVA deductibilă a fost regularizată de SF SRL în decontul lunii decembrie 2014. Pentru deducerea TVA în suma de xxx lei pe perioada de la data facturării și deducerii TVA și până la data regularizării TVA dedusă respectiv decontul lunii decembrie 2014 cu termen 25 ianuarie 2015, SF SRL datorează majorări/dobânzi și penalități întârziere”.

Din documentele existente la dosarul cauzei, rezultă că organele de inspecție fiscală din cadrul A.J.F.P. Arad – A.I.F., au considerat că aceste operațiuni nu se încadrează în prevederile art.137 alin.3 lit.b) din Legea

nr.571/2003 privind Codul Fiscal cu modificările si completările ulterioare, si ca nu s-a procedat corect in data de 19.12.2014 la stornarea taxei pe valoare adaugata înscrise pe facturile emise in perioada 20.01.2009- 04.07.2011 aferente cheltuielilor facturate către SC SF SRL (fosta CG SRL) asa cum rezulta din cuprinsul contractului si a facturilor, acestea reprezentând cheltuieli si nu penalitati contractuale.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, respectiv a „Înțelegerii de cumpărare gratare” încheiată in data de 17.07.2006 intre S.C. CG SRL si S.C. HG SRL, rezultă că la capitolul 5 lit. b) a Înțelegerii de cumpărare gratare s-a stabilit că, in caz de suspendare temporara a activitatilor: „În eventualitatea ca firma Comtim cere ca firma HG sa-si suspende temporar producția de gratare, firma Comtim va rambursa firmei HG toate costurile operațiilor in desfășurare, care sunt rezonabile si pentru care exista documente justificatoare, incluzând, dar nu limitandu-se la deprecierea, amortizarea si orice alta disjungere necesara, sau alte cheltuieli similare, cu condiția ca astfel de costuri sa fie compensate firmei HG pana la valoarea costurilor firmei HG care pot fi atribuite pieselor produse din anexa pentru a fi vândute unei terte parti.” Echipa de inspecție fiscala a considerat din nou că aceste operațiuni nu se incadreaza in prevederile art.137, alin.3, lit.b) din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal cu modificările si completările ulterioare, si ca nu s-a procedat corect in data de 19.12.2014 la stornarea taxei pe valoare adaugata înscrise pe facturile emise in perioada 20.01.2009- 04.07.2011 aferente cheltuielilor facturate către SC SF SRL (fosta CG SRL) asa cum rezulta din cuprinsul contractului si a facturilor acestea fiind cheltuieli si nu penalitati contractuale.

Din documentele existente la dosarul cauzei rezultă că petenta susține că pentru aceleași operațiuni, cu ocazia inspecției fiscale efectuate la SF SRL, de către inspectorii ai Activității de Inspecție Fiscala Mari Contribuabili, referitor la acestea, s-a constatat că SF SRL și-a exercitat dreptul de deducere al TVA in suma totala de xxx lei aferenta unor achiziții de gratare de la HG F SRL efectuate in baza contractului incheiat intre parti, in fapt, asa cum rezulta din documentele prezentate, aceste operațiuni reprezentând penalitati contractuale, facturate de HG F SRL in baza Contractului FN din 17 iulie 2006 conform clauzei descrise la art.5 lit.b) din contract, respectiv pentru suspendarea temporara a activitatilor desfășurate in baza contractului. **HG F SRL, la data de 19.12.2014 considerând aceste operațiuni penalitati contractuale operațiuni scutite de TVA a anulat facturile emise inițial si a emis alte facturi.** Ca atare TVA dedusa inițial in baza facturilor si înregistrata ca si TVA deductibila a fost regularizată de SF SRL in decontul lunii decembrie 2014, iar în cazul S.C. HG SRL organele de inspecție ale A.J.F.P. Arad – inițial – și ulterior inspecția fiscală din cadrul Administrației pentru Contribuabili Mijlocii constituită la nivelul

Regiunii Timișoara, au considerat ca, aceste operațiuni nu se încadrează în prevederile art.137 alin. (3) lit.b) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare, D.G.R.F.P. Timișoara ca organ competent în soluționarea contestației constatând că urmare inspecției fiscale efectuate, organele de inspecție fiscală din cadrul A.J.F.P. Arad au acordat un tratament fiscal diferit acestor operațiuni, comparativ cu organele de inspecție fiscală care au efectuat verificarea partenerului contractual al petentei, respectiv SC SF SRL, astfel:

Organele de inspecție fiscală din cadrul A.J.F.P. Arad au considerat ca aceste operațiuni nu se încadrează în prevederile art.137 alin.3 lit.b) din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal cu modificările și completările ulterioare, și ca nu s-a procedat corect în data de 19.12.2014 la stornarea taxei pe valoare adăugată înscrise pe facturile emise în perioada 20.01.2009- 04.07.2011 aferente cheltuielilor facturate către SC SF SRL (fosta CG SRL) așa cum rezulta din cuprinsul contractului și a facturilor acestea fiind cheltuieli și nu penalități contractuale.

Organele de inspecție fiscală ale Activității de Inspecție Fiscală Mari Contribuabili, competente în efectuarea inspecției fiscale la SF SRL, referitor la speța descrisă, au constatat că SF SRL a dedus TVA în suma totală de xxx lei aferentă unor achiziții de gratare de la HG F SRL efectuate în baza contractului încheiat între părți, în fapt, așa cum rezulta din documentele prezentate, aceste operațiuni reprezintă penalități contractuale, facturate de HG F SRL în baza Contractului FN din 17 iulie 2006 conform clauzei descrise la art.5 lit.b) din contract, respectiv pentru suspendarea temporară a activităților desfășurate în baza contractului, ca atare TVA dedusă inițial în baza facturilor și înregistrată ca și TVA deductibilă a fost regularizată de SF SRL în decontul lunii decembrie 2014.

Astfel, se constată că varianta stării de fapt prezentată de petentă în cuprinsul contestației formulate inițial nu a fost infirmată de organele de inspecție fiscală ale A.J.F.P. Arad, rezultând că tratamentul fiscal acordat operațiunilor consemnate în facturile stornate de petentă și urmate de emiterea altor facturi reflectând aceleași operațiuni, însă pentru care petenta a considerat incidente prevederile art.137 alin.3 lit.b) din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal, nu este identic cu cel acordat de organele de inspecție fiscală care au efectuat verificarea partenerului contractual al petentei, SF SRL.

În drept, în cauză sunt incidente dispozițiile art. 3 lit. a) și art. 125 din Codul fiscal, coroborate cu art. 5 din Codul de procedură fiscală:

„ART. 3 Principiile fiscalității

Impozitele și taxele reglementate de prezentul cod se bazează pe următoarele principii:

a) neutralitatea măsurilor fiscale în raport cu diferitele categorii de investitori și capitaluri, cu forma de proprietate, asigurând condiții egale investitorilor, capitalului român și străin;”

„ART. 125 Definiția taxei pe valoarea adăugată

Taxa pe valoarea adăugată este un impozit indirect datorat la bugetul statului și care este colectat conform prevederilor prezentului titlu.”

coroborate cu art. 5 din Codul de procedură fiscală:

„Art. 5 Aplicarea unitară a legislației

(1) Organul fiscal este obligat să aplice unitar prevederile legislației fiscale pe teritoriul României, urmărind stabilirea corectă a impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului general consolidat.”

În concluzie, din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, rezultă că organele de inspecție fiscală ale A.J.F.P. Arad și ulterior inspecția fiscală din cadrul Administrației pentru Contribuabili Mijlocii constituită la nivelul regiunii Timișoara, nu au clarificat starea de fapt referitoare la aceste operațiuni efectuate de petentă cu beneficiarul său SC SF SRL ținând seama de tratamentul fiscal acordat *ab initio* acestor operațiuni de către organele de inspecție fiscală care au efectuat verificarea acestora la partenerul său contractual SC SF SRL și având în vedere principiul consacrat de art. 3 din Codul fiscal, având la bază art. 56 din Constituția României.

Așa cum rezultă din analiza Deciziei de Impunere nr. F-TM XXX/25.07.2016, decizie emisă ca urmare a reanalizării cauzei dispuse conform Deciziei de soluționare a contestației nr. xxx/30.12.2015 emisă de Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara, organele de inspecție fiscală au stabilit că, cheltuielile refacturate de petentă clientului său, nu sunt percepute peste prețurile și/sau tarifele negociate între părți prin Înțelegerea de cumpărare grată, ci reprezintă o prestare de serviciu efectuată de către petentă în schimbul tolerării suspendării temporare de activitate, prestare de serviciu a cărei contravaloare este inclusă în tariful negociat inițial de către cele două societăți conform punctului 5 lit. b din Înțelegerea de cumpărare grată.

Astfel, echipa de inspecție fiscală a stabilit ca S.C. HG S.R.L. prin stornarea facturilor emise către clientul SF S.R.L. (fosta S.C. CG S.R.L.) în perioada 20.01.2009-04.07.2011, reprezentând refacturare cheltuieli ca urmare a tolerării situației de suspendare temporară a activității și reconsiderarea acestor sume ca și penalități contractuale nepurtătoare de T.V.A., a încălcat prevederile art. 129 alin. (3) lit. c) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile art. 137 alin. (1)

lit. a), a art. 134 alin. (1) și (2) și art. 150 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, a susținerilor petentei și a stării de fapt rezultată din documentele existente la dosarul cauzei, rezultă următoarele:

Societatea HG SRL a înregistrat în evidența contabilă un număr de 11 facturi emise către SC SF SRL (fosta S.C. CG SRL), având CUI xxx, în perioada 20.01.2009-04.07.2011 în suma totală de xxx lei cu un TVA aferent, în suma de xxx lei, reprezentând refacturare cheltuieli (amortizare+start-up, chirie semilem 75% și paza 50%).

Conform explicațiilor verbale date de către reprezentantul societății HG SRL stornarea acestor facturi s-a efectuat urmare a solicitării societății SF SRL, datorită interpretării clauzelor contractuale, respectiv a reconsiderării cheltuielilor refacturate în perioada 20.01.2009-04.07.2011 ca și penalități. S.C. SF SRL considerând cheltuielile sus menționate ca se încadrează în prevederile art.137 alin. 3 lit.b) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare.

Urmare a analizării înțelegerii de cumpărare gratăre încheiat în data de 17.07.2006 între S.C. CG SRL și S.C. HG SRL, respectiv urmare a analizării capitolului 5 al Înțelegerii de cumpărare gratăre prin care s-a stabilit că în caz de suspendare temporară a activității, echipa de inspecție fiscală a considerat că aceste cheltuieli nu se încadrează în prevederile art.137 alin. 3 lit.b) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare, și că nu s-a procedat corect în data de 19.12.2014 la stornarea taxei pe valoarea adăugată înscrise pe facturile emise în perioada 20.01.2009-04.07.2011 aferente cheltuielilor facturate către S.C. SF SRL (fosta S.C. CG SRL).

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, rezultă că, în legătură cu suma de **xxx lei**, reprezentând TVA colectată aferentă celor 11 facturi emise de petentă către SC SF SRL, varianta stării de fapt prezentată de petentă în cuprinsul contestației formulate și care a determinat desființarea deciziei de impunere nr. F-AR xxx/01.10.2015 nu fost infirmată nici de către organele de inspecție fiscală ale Administrației pentru Contribuabili Mijlocii constituită la nivelul regiunii Timișoara, rezultând că tratamentul fiscal acordat operațiunilor consemnate în facturile stornate de petentă și urmate de emiterea altor facturi reflectând aceleași operațiuni, însă pentru care petenta a considerat incidente prevederile art.137 alin.3 lit.b) din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal, nu este identic cu cel acordat de organele de inspecție fiscală care au efectuat verificarea partenerului contractual al petentei, SF SRL.

Astfel, organele de inspecție fiscală ale Administrației pentru Contribuabili Mijlocii constituită la nivelul regiunii Timișoara, nu au clarificat starea de fapt referitoare la aceste operațiuni efectuate de petentă cu beneficiarul său SC SF SRL ținând seama de tratamentul fiscal acordat *ab initio* acestor operațiuni de către organele de inspecție fiscală care au efectuat verificarea acestora la partenerul său contractual SC SF SRL și având în vedere principiul consacrat de art. 3 din Codul fiscal, având la bază art. 56 din Constituția României.

Analizând Raportul de Inspecție Fiscală nr. F-TM XXX/25.07.2016 care a stat la baza emiterii Deciziei nr. F-TM XXX/25.07.2016, întocmite cu ocazia reverificării, și contestată de petentă, nu rezultă clarificarea de către organele fiscale a tratamentul fiscal acordat operațiunilor consemnate în facturile stornate de petentă și urmate de emiterea altor facturi reflectând aceleași operațiuni, însă pentru care petenta a considerat incidente prevederile art.137 alin.3 lit.b) din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal, acesta nefiind identic cu cel acordat de organele de inspecție fiscală care au efectuat verificarea partenerului contractual al petentei, SF SRL.

În scopul clarificării stării de fapt referitoare la operațiunile efectuate de petentă cu beneficiarul său SC SF SRL ținând seama de tratamentul fiscal acordat *ab initio* acestor operațiuni de către organele de inspecție fiscală care au efectuat verificarea acestora la partenerul său contractual SC SF SRL și în considerarea Deciziei nr. xxx/30.12.2015 privind soluționarea contestației formulate de HG S.R.L. înregistrată la D.G.R.F.P. Timișoara sub nr. 48252/23.11.2015, conform căreia s-a dispus *desființarea parțială* a Deciziei de impunere nr. F-AR xxx/01.10.2015 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane juridice stabilite de organele de inspecție fiscală din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Arad - Activitatea de Inspecție Fiscală, pentru suma totală de **433.557 lei**, cu adresa nr. xxx/ 30.12.2016, D.G.R.F.P. Timișoara în calitate de organ competent în soluționarea contestației a solicitat Direcției Generale de Administrare a Marilor Contribuabili, în temeiul dispozițiilor art. 55 din Noul Cod de Procedură Fiscală, informații privind starea de fapt constatată de aceasta la SC SF SRL în calitate de partener contractual al petentei HG SRL.

De asemenea, în cuprinsul aceleiași adrese, în considerarea principiului general de conduită în administrarea creanțelor fiscale, respectiv principiul aplicării unitare a legislației reglementat la art. 5 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală coroborat cu art. 276 din același act normativ și având în vedere susținerile petentei din contestația formulată, D.G.R.F.P. Timișoara ca organ competent în soluționarea contestației a solicitat completarea dosarului cauzei cu mijloace de probă de natura informațiilor conținute de actele administrativ fiscale emise de D.G.A.M.C. urmare inspecției efectuate la SC SF

SRL asupra acestei stări de fapt, având în vedere că fundamentarea motivației petentei SC HG SRL din contestația formulată se bazează pe susținerile acesteia privind constatările Inspecției fiscale din cadrul D.G.A.M.C. la SC SF SRL, în legătură cu starea de fapt privind TVA colectată aferentă celor 11 facturi emise de SC HG SRL către SC SF SRL.

În scopul identificării stării de fapt pretinsă de petenta HG SRL în legătură cu cele 11 facturi, verificate la SC SF SRL, D.G.R.F.P. Timișoara ca organ competent în soluționarea contestației a solicitat completarea dosarului contestației cu fotocopiile actelor administrativ fiscale emise de D.G.A.M.C. pentru SC SF SRL care reflectă cele mai sus descrise, în considerarea dispozițiilor exprese ale art. 276 alin. (1) din Codul de procedură fiscală și având în vedere faptul că petenta SC HG SRL nu a precizat în cuprinsul contestației formulate numărul și data actului administrativ fiscal emis de D.G.A.M.C. pentru SC SF SRL, care să confirme pretențiile din contestația formulată.

Însă, până la data emiterii prezentei decizii, Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili nu a formulat răspunsul său, pe cale de consecință, din documentele existente la dosarul cauzei, a susținerilor petentei din contestația formulată, precum și a constatărilor organelor de inspecție fiscală din cuprinsul Deciziei de impunere nr. F-TM XXX/25.07.2016 contestata, organul competent în soluționare a contestației se află în imposibilitatea clarificării stării de fapt în legătură cu suma de **xxx lei**, reprezentând TVA colectată aferentă celor 11 facturi emise de petentă către SC SF SRL, în sensul că nu rezultă clarificarea de către organele fiscale a tratamentului fiscal acordat operațiunilor consemnate în facturile stornate de petentă și urmate de emiterea altor facturi reflectând aceleași operațiuni, însă pentru care petenta a considerat incidente prevederile art.137 alin.3 lit.b) din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal, acesta nefiind identic cu cel acordat de organele de inspecție fiscală care au efectuat verificarea partenerului contractual al petentei, SF SRL.

Având în vedere faptul că în scopul soluționării pe fond a contestației formulată de HG SRL, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara a solicitat Direcției Generale de Administrare a Marilor Contribuabili, în temeiul dispozițiilor art. 55 din Noul Cod de Procedură Fiscală, informații privind starea de fapt constatată de aceasta la SC SF SRL în calitate de partener contractual al petentei HG SRL, în considerarea dispozițiilor art. 276 alin. (2) din Codul de procedură fiscală, termenul de soluționare al contestației formulate de petentă s-a prelungit conform art. 77 alin. (2) din Noul Cod de procedură fiscală.

În condițiile în care până la data prezentei, Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili nu a comunicat răspunsul său, în considerarea dispozițiilor consacrate de art. 6 paragraful 1 din Convenția Europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale,

ratificată prin Legea nr. 30/1994, în legătură cu soluționarea cererilor într-un termen rezonabil, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara va proceda la soluționarea contestației în legătură cu acest capăt de cerere în condițiile legii.

Fata de cele mai sus prezentate, rezulta ca, organele fiscale emitente ale actului contestat nu au dat curs celor dispuse de organul de solutionare a contestației si nu au reanalizat starea de fapt fiscală conform documentelor prezentate inițial de petentă, astfel ca simplele mențiuni din Decizia de impunere nr. F-TM XXX/25.07.2016 contestata, contradictorii cu cele dispuse de D.G.R.F.P. Timișoara conform Deciziei nr. xxx/30.12.2015, definitivă, nu echivaleaza cu analiza temeinica a conditiilor privind rambursarea TVA solicitata de petentă.

Prin urmare, se reține ca necesară clarificarea stării de fapt în vederea determinării corecte a situației fiscale a contribuabilului de către organele de inspecție fiscală, prin exercitarea rolului lor activ, pe baza tuturor informațiilor și documentelor pe care le consideră utile, în funcție de circumstanțele particulare ale acestui caz, respective faptul că operațiunile de vânzări grătare ale petentei către SF SRL reprezintă în fapt penalități contractuale, facturate de HG F SRL, în baza contractului FN din 17 iulie 2006, conform clauzei descries la art. 5 lit. b din contract, și de limitele prevăzute de lege.

Având in vedere ca organele de inspecție fiscală nu au reanalizat starea de fapt fiscală în raport de considerentele deciziei nr. xxx/30.12.2015 si nu au procedat la analiza temeinica a cauzei, conform celor dispuse de organul competent in solutionarea contestației *se va desființa* Decizia de impunere nr. F-TM XXX/25.07.2016, cu privire la TVA respinsa la rambursare in suma de xxx lei, urmând ca organele fiscale sa se conformeze strict considerentelor din decizia de solutionare si sa aplice prevederile legale in vigoare la data operatiunilor supuse controlului, asa cum prevede art. 279 alin. (3) și alin. (4) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, conform caruia:

„(3) Prin decizie se poate desființa total sau parțial, actul administrativ atacat în situația în care din documentele existente la dosar și în urma demersurilor întreprinse la organul fiscal emitent al actului atacat nu se poate stabili situația de fapt în cauza dedusă soluționării prin raportare la temeiurile de drept invocate de organul emitent și de contestator. În acest caz, organul emitent al actului desființat urmează să încheie un nou act administrativ fiscal care trebuie să aibă în vedere strict considerentele deciziei de soluționare a contestației. Pentru un tip de creanță fiscală și pentru o perioadă supusă impozitării desființarea actului administrativ fiscal se poate pronunța o singură dată.

(4) Soluția de desființare este pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei, iar noul act administrativ fiscal emis vizează strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a pronunțat soluția de desființare.”,

respectiv se va desființa Decizia de impunere nr. F-TM XXX/25.07.2016 privind obligațiile fiscale principale aferente diferentelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice emisă de Administrația pentru Contribuabili Mijlocii constituită la nivelul Regiunii Timișoara – Activitatea de Inspecție Fiscală, pentru suma de **xxx lei** reprezentând TVA, urmând ca organele de inspecție fiscală să procedeze la reanalizarea situației fiscale a petentei ținând cont de prevederile legale în vigoare, precum și de cele reținute prin prezenta, în considerarea principiului rolului activ în vederea determinării corecte a situației fiscale a petentei.

Învedereăm că, în considerarea dispozițiilor exprese ale art. 273 alin. 2 din Legea nr. 207/2015: „(2) *Decizia emisă în soluționarea contestației este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și este **obligatorie** pentru organul fiscal emitent al actelor administrative fiscale contestate.”, astfel că, organele de inspecție fiscală în reanalizarea stării de fapt fiscale în ceea ce privește operațiunile petentei de vânzări grătare către SF SRL, facturate de HG F SRL, în baza contractului FN din 17 iulie 2006, conform clauzei descrise la art. 5 lit. b din contract, vor fundamenta constatările ulterior efectuării demersurilor și deținerii informațiilor, conform art. 55 alin. 2 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală:*

“(2) Pentru determinarea stării de fapt fiscale, organul fiscal, în condițiile legii, administrează mijloace de probă, putând proceda la:

a) solicitarea informațiilor, de orice fel, din partea contribuabilului/plătitorului și a altor persoane;

b) solicitarea de expertize;

c) folosirea înscrisurilor;

d) efectuarea de constatări la fața locului;

e) efectuarea, în condițiile legii, de controale curente, operative și inopinate sau controale tematice, după caz.”,

asupra tratamentului fiscal aplicat acestor operațiuni verificate de către organele de inspecție fiscală ale Direcției Generale de Administrare a Marilor Contribuabili la partenerul contractual al petentei, respectiv SF SRL, în considerarea dispozițiilor exprese ale art. 5 din Legea nr. 207/2015 potrivit căruia:

“ART. 5 Aplicarea unitară a legislației

(1) Organul fiscal este obligat să aplice unitar prevederile legislației fiscale pe teritoriul României, urmărind stabilirea corectă a creanțelor fiscale.”.

Pentru considerentele reținute și în temeiul prevederilor art. 129 alin. (3) lit. c) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile art. 137 alin. (1) lit. a), a art. 134 alin. (1) și (2) și art. 150 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal, cu modificările și completările ulterioare, art. 279 alin. (3) și alin. (4) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, se

D E C I D E :

- *Desființarea* Deciziei de impunere nr. F-TM XXX/25.07.2016 privind obligațiile fiscale principale aferente diferentelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice emisă de Administrația pentru Contribuabili Mijlocii constituită la nivelul Regiunii Timișoara – Activitatea de Inspecție Fiscală, pentru suma de **xxx lei**, reprezentând TVA, urmând ca organele de inspecție fiscală să reanalizeze cauza pentru aceleași obligații și aceeași perioadă, având în vedere considerentele din motivarea prezentei decizii și dispozițiile normative incidente în materie din perioada respectivă.

- prezenta decizie se comunica la:

- Societatea HG S.R.L.;

- Administrația pentru Contribuabili Mijlocii constituită la nivelul Regiunii Timișoara – Inspecție Fiscală, cu respectarea pct. 7.6 din O.P.A.N.A.F. nr. 3.741/2015.

Decizia este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi atacată potrivit prevederilor legale la Tribunalul Arad sau Tribunalul Timiș în termen de 6 luni de la primirea prezentei.

DIRECTOR GENERAL,